

presenteert

DOSSIER: RONALD AKKERMAN VAN SUZANNE VAN LOHUIZEN

MET ANTJE DE BOECK EN PETER SCHOENAERTS

Judith komt thuis. Kapot. Ze is net naar Ronalds begrafenis geweest. Maanden lang was ze zijn verzorgster, verpleegster, vriend en vijand. Alle zorgen en pijn die ze de laatste tijd heeft moeten doorstaan, hebben sporen nagelaten. De draad van haar leven weer oppikken, lijkt helemaal niet zo simpel. Tot Ronald plots weer naast haar staat.

vzw Fast Forward	p. 2
Het toneelstuk	p. 2
De acteurs	p. 4
De regisseur	p. 5
Speelperiode	p. 5
Contact / Boeking	p. 5

vzw Fast Forward

Fast Forward maakte de voorbije jaren hoofdzakelijk educatief taaltheater voor anderstalige studenten Nederlands. Het kleine gezelschap werd in 2001 opgericht en bracht voorstellingen in België, Nederland, Indonesië en de Verenigde Staten. Ze werden voor hun toneelstuk *Meer is altijd beter* genomineerd door de Vlaamse Gemeenschap als 'Beste Innovatieve Educatieve Project 2002'. In 2006 kregen ze in Nederland de Marga Klompéprijs. Dat is een jaarlijkse onderscheiding die projecten bekroont waardoor "menselijkheid, gerechtigheid, vrede en emancipatie van achtergestelde groepen in de samenleving worden bevorderd". Marga Klompé werd in 1956 de eerste vrouwelijke minister in Nederland. Met *Dossier: Ronald Akkerman* wil Fast Forward nieuwe horizonten verkennen.

Het toneelstuk

Over de auteur

Suzanne van Lohuizen (1953) doorliep twee jaar van de Arnhemse toneelschool. Ze begon haar carrière als actrice bij de politieke theatergroep Proloog. Daarnaast begon ze te regisseren en toneelteksten te schrijven voor kinderen en volwassenen. In 1992 ontving ze de Taalunie Toneelschrijfprijs voor *Heb je mijn kleine jongen niet gezien?* en *Het Huis van mijn Leven*, twee toneelstukken voor kinderen. Sinds 2001 schrijft ze als freelance auteur voor diverse theatermakers en gezelschappen. Van Lohuizen schrikt er niet voor terug om de meer macabere en sombere aspecten van het leven in haar teksten te verwerken.

Overzicht van haar werk

De titels met (b) erachter zijn bewerkingen

1981 De Engel in het Huis	1993 Maria Poppins (b)
1982 Afrekenen	1993 Roos is een Roos (b)
1986 Tussen Driebergen-Zeist	1995 Dossier: Ronald Akkerman
1987 Fuga	1995 Het verhaal van prins Rama (b)
1987 Schemerstad	1996 Rattenkind
1988 Een Midzomernachtmerrie	1998 Wat is er aan de hand met Daniela Duñoz?
1988 Copy: Andromeda	1999 Van drie oude mannetjes die niet dood wilden
1988 De Jongen in de Bus	2000 Mijn vader, Che Guevara
1989 Tine, Top en Cissy (b)	2002 Sloof
1990 De Jongen en de Vuurvogel	2002 Daniela, de Opera
1990 Ikarus	2003 Baron, Boni en Jolicoeur
1991 Op Tijd	2004 Reis naar de Steppe (b)
1991 Kietelkrijt	2004 De liefde van de Zeven Poppen (b)
1991 Het Huis van mijn Leven	2005 De Twin Towers van Babel
1991 Rozen voor Madeleine	2006 Dik Trom (b)
1992 Later als ik groot ben (b)	2007 Het Huis van de Moskee (b)
1992 Heb je mijn kleine Jongen niet gezien?	
1993 Het paard in de nacht	
1993 Lieve Jelena Sergejevna	

Over de tekst

*Allemaal wilden ze praten over afscheid nemen en accepteren en vredig sterven.
Ik wilde helemaal niet vredig sterven.
Ik wilde helemaal niet sterven.
En het laatste wat ik wilde was daarover praten.*

Suzanne van Lohuizen schreef *Dossier: Ronald Akkerman* in opdracht van de René Klijn Stichting. René Klijn (1962 - 1993) was een model en zanger die stierf aan AIDS. In Nederland werd hij van de ene op de andere dag een beroemdheid nadat hij op zijn ziekbed verschenen was in een show van Paul de Leeuw. Beide mannen spraken op tv bijna een uur over AIDS en René zong het liedje Mr. Blue (van Yazoo). Het zou zijn laatste single worden. René stierf enkele maanden later. Het liedje stond in een mum van tijd boven aan de hitparade. Enige tijd later vloog Paul de Leeuw naar New York om Renés as (illegaal) boven de Hudson te verstrooien, want dat was Renés laatste wens geweest.

Dossier: Ronald Akkerman speelde niet alleen in Nederland, maar werd naar verschillende talen vertaald. Het stuk werd onder andere opgevoerd in het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten, Duitsland, Hong Kong en Slovenië.

fragment1

HIJ Nachtegaal, wat was het ergste?
ZIJ Het ergste was, dat ik van je ging houden.
HIJ Ja. Dat was stom van je.
ZIJ Je was zo vrolijk. Je maakte allerlei plannen. Je hoopte dat je nog een lange reis zou kunnen maken. Naar India, dat was je liefste wens.
HIJ En dan zou jij meegaan. Om alle medicijnen te dragen.
ZIJ 's Zaterdags keek je de woonkrant na. Je wilde verhuizen. Je wilde een groot huis buiten de stad. Een villa.
HIJ Als ik dan toch dood moest, dan wilde ik sterven als een koning.
ZIJ Over doodgaan had je het nooit. Je was - je was vol levenslust. Ik bewonderde je.
HIJ Je was jaloers op me.
ZIJ Het leek - of je ineens wist hoe je moest leven. Beter dan wij. Beter dan ik.
Hij Goh. Je zou bijna wensen dat je zelf AIDS had.

fragment 2

Ik had een kaars voor Tjeerd gekocht.
Een sneeuwman.
Hij was er blij mee.
Bij het kerstdiner mocht hij hem branden.
Langzaam zakte hij in elkaar.
Eerst de hoed, dan de ogen.
Ze smolten weg en drupten omlaag.
Kijk, zei Tjeerd.
De sneeuwman huilt, omdat hij dood gaat.
Huil jij ook, oom Ronald? Omdat je dood gaat?
Ik nam hem op schoot.
Ik zei: Jawel. Soms moet ik daarom huilen.
Ik ook zei hij.
Toen blies hij gauw de kaars uit.
En iedereen lachte.

De acteurs

Antje De Boeck

www.antjedeboeck.be

Antje speelde opgemerkte hoofdrollen in films, televisieseries en in het theater.

Het grote publiek leerde haar in 1993 kennen dankzij de film *Daens*, die genomineerd werd voor de Oscar van beste buitenlandse film. Twee jaar later speelde Antje de hoofdrol in *Manneken Pis*. Voor beide prestaties ontving ze de Joseph Plateau Prijs als beste Belgische actrice. Andere opvallende bijdragen leverde Antje o.a. aan de films *Walhalla*, *Marie Antoinette is niet dood* en *Hop*.

Antje speelde ook mee in verscheidene prestigieuze televisieseries: *Kulderzipken*, *Terug naar Oosterdonk*, *Stille waters*. Voor die laatste serie ontving ze opnieuw de Joseph Plateau Prijs in 2001. Ze was verder nog te zien in o.a. *Windkracht 10* en *Heterdaad*.

Antje is erg actief in het theater. Met Theater De Korre bracht ze onder andere Colometa en *De kapellekensbaan*. Bij De Tijd speelde ze in *Zomergasten*, *4 zusters*, *Emilia Galotti* en *Peter Handke en de wolf*. Samen met Chris Lomme bracht ze in 2007 bij theater Malpertuis *Mevrouw Appelfeld*. Met haar man, acteur-muzikant Rony Verbiest, en Jef Neve bracht ze in het voorjaar van 2009 het muzikale programma *Tom Waits until Spring*. En in 2009-2010 gaat ze samen met Rony, Lady Angelina en Roland Van Campenhout op tournee met het programma Simple Truth.

Peter Schoenaerts

www.peterschoenaerts.com

Peter studeerde Taal- en Letterkunde (Nederlands en Engels) in Leuven en Oxford. Hij volgde ook een drama-opleiding aan de American Academy of Dramatic Arts in New York, waar hij van 2004 tot 2009 woonde.

In New York heeft Peter veel theater gemaakt, en speelde hij in de Engelstalige versie van *Dossier: Ronald Akkerman*. Hij werd er ook twee keer gevraagd voor het Woodstock Shakespeare Festival (*The Two Gentlemen of Verona*, *The Tempest*).

Peter speelde de voorbije jaren in enkele tv-series, deed een aantal commercials (o.a. voor NBC) en maakte verscheidene succesvolle taalvideo's. Als voice-over werkte hij mee aan taalcursussen, computerspellen en educatieve cd-roms. In 2009 speelde hij mee in de Franstalige kortfilm *Mal de Mère*.

Peter heeft lange tijd als docent Nederlands gewerkt, en heeft verscheidene lesmethodes Nederlands en andere publicaties op zijn naam staan (o.a. 'Vanzelfsprekend' en 'Thematische Woordenschat Nederlands voor Anderstaligen'). Hij maakt sinds 2001 ook geregeld theaterproducties voor anderstaligen die Nederlands leren.

De regisseur

Barbara Rubin

Barbara werd geboren in Zuid-Afrika. Ze studeerde er drama en begon er haar theatercarrière in het Market Theatre in Johannesburg, waar ze *Kindertransport*, *How I Learned To Drive* and *Julius Caesar* regisseerde.

Ze verhuisde een tiental jaar geleden naar New York. Daar werkte ze voor theaterproducties op Broadway, Off-Broadway en bij verschillende kleine gezelschappen.

Barbara behoort tot het vaste docentenkorps van The American Academy of Dramatic Arts, de oudste en een van de bekendste toneelscholen van de Verenigde Staten (met oud-studenten als Lauren Bacall, Robert Redford, Grace Kelly, Adrien Brody, Danny DeVito, Anne Hathaway en Kim Cattrall). Barbara doceert ook aan het Lee Strasberg Institute.

In New York was ze betrokken bij de regie van de Broadwayproducties *A Streetcar Named Desire*, *Dance of Death* en *The Elephant Man*. Verder regisseerde ze o.a *Antigone Project* (Women's Project, Off-Broadway), *The Cemetery of Lips* (NYC Fringe), *Dossier: Ronald Akkerman*, *Twelfth Night*, *A Bright Room Called Day*, *The Courageous One*, *The House of Bernarda Alba*, *Phaedra*, *A Lie of the Mind*, *Trojan Women*, *The Rivers and Ravines*, *Bedroom Farce*, *Edmond*, *Laughing Wild*, *The Dybbuk*, *A Midsummer Night's Dream* and *Rosencrantz and Guildenstern Are Dead*.

Speelperiode

September, oktober en november 2010.

Herneming in januari-februari 2012.

Contact / Boekingen

Graag via e-mail: info@fast-forward.be

Bezorg ons uw telefoonnummer. Wij bellen u terug, indien nodig.

Website: www.dossierronald.be